

I. TOŻSAMOŚĆ I CELE KOŚCIOŁA

Art. 1.

Kościół Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej, określany także nazwą Kościół Baptistyczny, zwany dalej „Kościołem”, jest wspólnotą chrześcijan, których wiara oparta jest na nauce Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu, tak jak to jest wyrażone w Wyznaniu Wiary Kościoła Chrześcijan Baptystów w RP.

Art. 2.

Kościół jest następcą prawnym i kontynuatorem dawnych związków wyznaniowych, zborów i organizacji baptystycznych istniejących na dzisiejszym terytorium Państwa Polskiego od chwili zaistnienia baptyzmu.

Art. 3.

1. Kościół jest niezależny od władz świeckich i duchownych, rządzi się prawem własnym i podjętymi na jego podstawie uchwałami.
2. Sytuację prawną Kościoła reguluje ustawa z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 480 z późn. zm.) zwana dalej „Ustawą”, niniejsze Zasadnicze Prawo Wewnętrzne zwane dalej „Prawem” oraz zgodne z nim inne przepisy kościelne.

Art. 4.

Celem Kościoła jest oddawanie chwały Bogu objawionemu w Jezusie Chrystusie, głoszenie Dobrej Nowiny o zbawieniu człowieka z łaski przez wiarę, pielęgnowanie chrześcijańskiego stylu życia, służba duchowa i materialna na rzecz społeczeństwa, wspieranie zbliżenia wszystkich chrześcijan na gruncie Ewangelii, propagowanie zasad baptyzmu, zabieganie o wolność sumienia dla każdego człowieka.

Art. 5.

1. W strukturach Kościoła pozostają członkowie Zborów wyznający i deklarujący stosowanie wspólnych całemu Kościołowi zasad wiary.
2. We wspólnocie Kościoła znajdują się także inne osoby uznające zasady wiary Kościoła lub wnioskujące o włączenie do Kościoła oraz nieletnie dzieci jego członków.

Art. 6.

Uchwały w sprawach personalnych podejmowane są w głosowaniu tajnym.

II. STRUKTURA KOŚCIOŁA

Art. 7.

1. Osobowość prawną posiadają: Zbory Kościoła, Okręgi Kościoła, Kościół jako całość, seminaria i szkoły teologiczne Kościoła oraz inne jednostki organizacyjne, które ją nabyły na podstawie art. 6 Ustawy.
2. Siedzibą osoby prawnej Kościoła jest siedziba jej organu wykonawczego.
3. Rada Kościoła prowadzi Rejestr Kościelnych Osób Prawnych.

Art. 8.

Statuty kościelnych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej określające ich ustrój, zakres kompetencji, organy i sposób reprezentacji nadają osoby prawne, które je utworzyły.

III. ZBORY KOŚCIOŁA

Art. 9.

1. Zbór jako podstawowa jednostka organizacyjna Kościoła jest samodzielną, lokalną społecznością członków Kościoła.
2. Zbory są autonomiczne w swych decyzjach w ramach określonych przez niniejsze Zasadnicze Prawo Wewnętrzne, inne przepisy uchwalone przez Krajową Konferencję Kościoła oraz Wyznanie Wiary Kościoła.
3. Członkiem Zboru może być osoba przyjmująca Wyznanie Wiary Kościoła jako swoje, wyznająca wiarę w Jezusa Chrystusa jako osobistego Zbawiciela, ochrzczona na wyznanie wiary i dająca swym życiem świadectwo duchowego odrodzenia.
4. Członkostwa w Zborze Kościoła nie można łączyć z przynależnością do innego Kościoła.
5. Zbór zapewnia opiekę duszpasterską swoim członkom.
6. Zbór jest samodzielnym finansowo.
7. Zbór liczy co najmniej 15 pełnoletnich członków.

Art. 10.

Zbór nie jest jednostką terytorialną. Na jednym obszarze może działać więcej niż jeden Zbór.

Art. 11.

Zbór funkcjonuje w oparciu o Regulamin Zboru przyjęty przez Konferencję Zboru i zatwierdzony przez Radę Kościoła.

Art. 12.

1. Społeczność wierzących nie będąca Zborem, nie spełniająca wszystkich wymogów określonych w art. 9 ust. 4-6 działa jako placówka jednego ze Zborów.
2. Społeczność członków Kościoła uzyskuje status Zboru z chwilą wpisania do Rejestru Kościelnych Osób Prawnych prowadzonego przez Radę Kościoła, zaś osobowość prawną nabywa w trybie przewidzianym Ustawą.
3. Rada Kościoła podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 2 po zapoznaniu się z opinią właściwej Rady Okręgu.

Art. 13.

1. Nabycie lub ustanie członkostwa w Zborze następuje według procedur przewidzianych Regulaminem Zboru.
2. Od uchwały o pozbawieniu członkostwa przysługuje zainteresowanemu odwołanie do Rady Okręgu. Organ odwoławczy nie może zmienić zaskarżonej decyzji, a jedynie ją uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia, ze wskazaniem argumentów przemawiających za innym rozstrzygnięciem.

Art. 14.

Organami Zboru są Konferencja Zboru i Rada Zboru.

Art. 15.

1. Konferencja Zboru jest najwyższym organem Zboru.
2. W skład Konferencji Zboru wchodzi wszyscy jego członkowie z wyjątkiem osób zawieszonych w prawach członka.
3. Regulamin Zboru może określić minimalny wiek członka zboru uprawniający do udziału w Konferencji Zboru.

Art. 16.

1. Do właściwości Konferencji Zboru należy w szczególności:
 1. powoływanie i odwoływanie Rady Zboru,
 2. powoływanie i odwoływanie Przewodniczącego Rady Zboru,
 3. powoływanie i odwoływanie duchownych ordynowanych,
 4. wybór delegatów na Krajową Konferencję Kościoła,
 5. przyjmowanie sprawozdań rocznych Rady Zboru,
 6. uchwalanie Regulaminu Zboru,
 7. podejmowanie decyzji w sprawie obrotu majątkiem nieruchomości Zboru,
 8. podejmowanie decyzji w sprawach przedłożonych przez Radę Zboru oraz innych sprawach przewidzianych Regulaminem Zboru.
2. Do czasu przyjęcia przez Zbór Regulaminu Zboru obowiązuje Ramowy Regulamin Zborowy uchwalony przez Radę Kościoła. Zbór przedstawia Radzie Kościoła uchwalony przez siebie Regulamin Zboru. Jeśli Regulamin Zboru nie narusza Prawa, Rada Kościoła zatwierdza Regulamin. Regulamin wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Art. 17.

1. Konferencja Zboru zwoływana jest co najmniej dwa razy do roku przez Radę Zboru z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Zboru, a także na wniosek Rady Okręgu lub Rady Kościoła.
2. Zasady organizacji i przebiegu Konferencji określa Regulamin Zboru.
3. Dla ważności obrad Konferencji Zboru wymagana jest obecność co najmniej 1/3 ogólnej liczby członków Zboru, chyba że Zasadnicze Prawo Wewnętrzne lub Regulamin Zboru wymaga wyższego quorum.
4. Konferencja Zboru podejmuje uchwały zwykłą większością głosów, chyba że Zasadnicze Prawo Wewnętrzne lub Regulamin Zboru wymaga wyższej większości.

5. Uchwały dotyczące obrotu majątkiem nieruchomości Zboru podejmuje się większością co najmniej 51% ogólnej liczby członków Zboru.

6. W obradach Konferencji Zboru mają prawo brać udział - z głosem doradczym - przedstawiciele Rady Okręgu lub Rady Kościoła.

Art. 18.

Rada Zboru jest organem wykonawczym Zboru.

Art. 19.

Do właściwości Rady Zboru należy:

- 1) odpowiedzialność za biblijne nauczanie i duchowy rozwój Zboru,
- 2) kierowanie działalnością Zboru,
- 3) nadzorowanie i koordynowanie działalności agend Zboru,
- 4) zarządzanie majątkiem Zboru,
- 5) wykonywanie uchwał Konferencji Zboru,
- 6) reprezentowanie Zboru na zewnątrz,
- 7) inne zadania przewidziane Regulaminem Zboru.

Art. 20.

1. Radę Zboru tworzą osoby wybrane przez Konferencję Zboru w liczbie co najmniej 3, w tym Pierwszy Pastor Zboru będący członkiem Rady z urzędu.

2. Członkami Rady Zboru mogą być osoby, które:

1. ukończyły 21 lat,
2. posiadają pełną zdolność do czynności prawnych,
3. od co najmniej 3 lat są członkami Kościoła oraz odznaczają się wysokimi walorami duchowo-moralnymi.

3. Od zasady wyrażonej w ust. 2 można odstąpić jedynie w zakresie pkt. 1 w odniesieniu do połowy składu Rady Zboru.

4. Wyjątek określony w ust. 3 nie odnosi się do Przewodniczącego Rady Zboru.

5. Z warunku stażu członkowskiego określonego w ust. 2 pkt. 3 zwolnione są osoby będące kandydatami na członków Rady Zboru wpisanego do Rejestru Kościelnych Osób Prawnych nie dłużej niż przez 3 lata.

Art. 21.

1. Kadencja Rady Zboru trwa nie dłużej niż cztery lata.

2. Posiedzenia Rady Zboru zwołuje Przewodniczący Rady Zboru z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Rady Zboru.

3. Uchwały Rady Zboru zapadają zwykłą większością głosów w obecności więcej niż połowy składu Rady, chyba, że Regulamin Zboru wymaga wyższego quorum i wyższej większości.

4. Rada Zboru wybiera ze swojego składu Zastępcę Przewodniczącego Rady Zboru.

5. W posiedzeniach Rady Zboru mają prawo brać udział - z głosem doradczym - przedstawiciele Rady Okręgu lub Rady Kościoła.

IV. OKRĘGI KOŚCIOŁA

Art. 22.

1. Zbory Kościoła zorganizowane są w Okręgi Kościoła.
2. Okręg jest jednostką organizacyjną Kościoła powołaną do wspierania skupionych w nim Zborów, koordynacji ich działań oraz realizowania zadań wykraczających poza możliwości pojedynczego Zboru.

Art. 23.

Okręg funkcjonuje w oparciu o Regulamin Okręgu przyjęty przez Konferencję Okręgu i zatwierdzony przez Radę Kościoła.

Art. 24.

1. Okręgi ustanawia, przekształca i znosi Krajowa Konferencja Kościoła na wniosek Rady Kościoła, określając ich nazwę oraz siedzibę.
2. O przynależności Zborów do danego Okręgu decyduje Rada Kościoła w porozumieniu z zainteresowanym Zborem i Okręgiem.

Art. 25.

1. Organami Okręgu Kościoła są Konferencja Okręgu i Rada Okręgu.
2. Kadencja organów Okręgu trwa nie dłużej niż cztery lata.

Art. 26.

1. Konferencja Okręgu jest najwyższym organem Okręgu.
2. Konferencja Okręgu nie ma jurysdykcji nad Zborami Okręgu, chyba że Prawo stanowi inaczej.
3. Zborom posiadającym nie więcej niż 40 członków przysługuje dwóch delegatów do Konferencji Okręgu. Zborom posiadającym więcej niż 40 członków, przysługuje dwóch delegatów oraz po jednym delegacie na każdych 40 członków zboru.
4. Sposób wyboru delegatów do Konferencji Okręgu określa Regulamin Zboru.

Art. 27.

1. Do właściwości Konferencji Okręgu należy w szczególności:
 1. ustalanie szczegółowych zadań Okręgu,
 2. uchwalanie Regulaminu Okręgu,
 3. czuwanie nad harmonijnym współdziałaniem pomiędzy Zborami Okręgu oraz ich duchownymi, wraz z prawem interwencji w sprawach konfliktowych,
 4. powoływanie i odwoływanie przedstawiciela w Radzie Kościoła,
 5. podejmowanie uchwał w sprawie obrotu majątkiem nieruchomości Okręgu.

2. Konferencja Okręgu zgłasza swojego przedstawiciela w Radzie Kościoła nowej kadencji nie później niż w dniu otwarcia Krajowej Konferencji Kościoła. Nie dotrzymanie terminu, o którym mowa w zd. 1 skutkuje utratą prawa powołania przedstawiciela w Radzie Kościoła na czas kadencji.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 składane jest Komitetowi Organizacyjnemu Krajowej Konferencji Kościoła. Jeżeli powołanie przedstawiciela do Rady Kościoła nastąpiło w trakcie jej

kadencji, zgłoszenie składa się Radzie Kościoła. Organ przyjmujący zgłoszenie bada, czy zgłoszony przedstawiciel spełnia warunki określone przez Prawo.

4. Do czasu przyjęcia przez Konferencję Okręgu Regulaminu Okręgu obowiązuje Ramowy Regulamin Okręgowy uchwalony przez Radę Kościoła. Okręg przedstawia Radzie Kościoła uchwalony przez siebie Regulamin Okręgu. Jeśli Regulamin Okręgu nie narusza Prawa, Rada Kościoła zatwierdza Regulamin. Regulamin wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Art. 28.

1. Konferencja Okręgu zwoływana jest co najmniej jeden raz do roku przez Radę Okręgu z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 Zborów Okręgu, a także na wniosek Rady Kościoła.

2. Zasady organizacji i przebiegu posiedzeń Konferencji określa Regulamin Okręgu.

3. Dla ważności obrad Konferencji Okręgu wymagana jest obecność co najmniej 1/2 jej składu, chyba że Prawo lub Regulamin Okręgu wymaga wyższego quorum.

4. Konferencja Okręgu podejmuje uchwały zwykłą większością głosów, chyba że Prawo lub Regulamin Okręgu wymaga wyższej większości.

5. Uchwały dotyczące obrotu majątkiem nieruchomości Okręgu podejmuje się większością co najmniej 2/3 składu Konferencji Okręgu.

6. W obradach Konferencji Okręgu ma prawo brać udział - z głosem doradczym - przedstawiciel Rady Kościoła.

Art. 29.

Rada Okręgu jest organem wykonawczym Okręgu.

Art. 30.

Do właściwości Rady Okręgu należy:

1. wykonywanie uchwał Konferencji Okręgu,
2. inicjowanie działań mających służyć Zborom i organizacjom Okręgu,
3. nadzorowanie i koordynowanie działalności afiliowanych przy Okręgu agend i organizacji,
4. opieka nad duchownymi w Okręgu,
5. zarządzanie majątkiem Okręgu,
6. reprezentowanie Okręgu na zewnątrz,
7. inne zadania przewidziane Regulaminem Okręgu.

Art. 31.

1. Rada Okręgu składa się z 3 do 7 członków wybranych przez Konferencję Okręgu.

2. Na czele Rady Okręgu stoi Przewodniczący Rady Okręgu wybrany przez Konferencję Okręgu z grona członków Rady Okręgu w odrębnym głosowaniu.

3. Obsługę kancelaryjną Rady Okręgu sprawuje Zbór Przewodniczącego Rady Okręgu, chyba że Regulamin Okręgu stanowi inaczej.

Art. 32.

1. Posiedzenia Rady Okręgu zwołuje Przewodniczący Rady Okręgu co najmniej raz na pół roku z inicjatywy własnej lub na wniosek co najmniej 2 członków Rady Okręgu.

2. Uchwały Rady Okręgu zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 2/3 składu Rady. W razie równego rozkładu głosów decyduje głos Przewodniczącego Rady Okręgu.

V. KOŚCIÓŁ JAKO CAŁOŚĆ

Art. 33.

Organami Kościoła jako całości są Krajowa Konferencja Kościoła, Rada Kościoła, Prezydium Rady Kościoła i Komisja Rewizyjna Kościoła.

Art. 34.

Krajowa Konferencja Kościoła określana dalej także jako „Konferencja Kościoła” jest najwyższym organem Kościoła.

Art. 35.

1. Do właściwości Krajowej Konferencji Kościoła w szczególności należy:

1. uchwalanie Zasadniczego Prawa Wewnętrznego Kościoła i innych powszechnie obowiązujących w Kościele przepisów prawnych Kościoła,
2. przyjmowanie Wyznania Wiary Kościoła obowiązującego wszystkich jego członków,
3. dokonywanie wykładni norm Zasadniczego Prawa Wewnętrznego Kościoła i innych przepisów,
4. prawnych Kościoła, Wyznania Wiary Kościoła oraz rozstrzyganie kluczowych spraw dotyczących życia chrześcijańskiego,
5. wybór Przewodniczącego Rady Kościoła,
6. przyjmowanie sprawozdań z działalności Rady Kościoła.

2. Zasady zwoływania, organizacji i przebiegu obrad Konferencji Kościoła oraz wyborów Przewodniczącego Rady Kościoła i Komisji Rewizyjnej Kościoła określa uchwalony przez Konferencję Kościoła Regulamin Krajowej Konferencji Kościoła.

Art. 36.

Krajową Konferencję Kościoła stanowią:

1. delegaci Zborów Kościoła,
2. przewodniczący Rad Okręgów Kościoła,
3. członkowie Rady Kościoła,
4. byli przewodniczący Rady Kościoła,
5. rektorzy seminariów i szkół teologicznych Kościoła, jeżeli są członkami Kościoła,
6. przewodniczący Komisji Rewizyjnej Kościoła.

Art. 37.

1. Delegatami na Konferencję Kościoła mogą być osoby, które ukończyły 25 rok życia i są co najmniej od 5 lat członkami Zborów Kościoła.

2. Delegatów wybiera Konferencja Zboru w stosunku 1 delegat na 40 członków. Wybór kolejnego delegata przysługuje, jeżeli nadwyżka ponad wielokrotność liczby 40 wynosi co najmniej jedną osobę. Zborom posiadającym mniej niż 40 członków, przysługuje jeden delegat.

3. Z warunku stażu członkowskiego określonego w ust. 1 zwolnione są osoby będące kandydatami na delegatów Zboru, który jest wpisany do Rejestru Kościelnych Osób Prawnych nie dłużej niż 5 lat.

4. Mandat delegata zachowuje ważność przez okres jednej kadencji Rady Kościoła. Konferencja Zboru może w każdej chwili pozbawić delegata mandatu, wybierając jednocześnie w jego miejsce inną osobę.

Art. 38.

1. Krajowa Konferencja Kościoła zwoływana jest przez Radę Kościoła co cztery lata i ma charakter wyborczy.

2. Krajowa Konferencja Kościoła może być też zwołana w każdym innym czasie przez Radę Kościoła z inicjatywy własnej, na wniosek co najmniej 1/4 ogólnej liczby zborów lub na wniosek Komisji Rewizyjnej Kościoła wyrażony w jednomyślniej uchwale.

Art. 39.

1. Krajowa Konferencja Kościoła podejmuje uchwały zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.

2. W sprawach Wyznania Wiary, Zasadniczego Prawa Wewnętrznego i Regulaminu Krajowej Konferencji Kościoła – Konferencja Kościoła podejmuje uchwały większością co najmniej 51% ogólnej liczby uprawnionych do głosowania.

3. Powszechnie obowiązujące przepisy prawne Kościoła inne niż Zasadnicze Prawo Wewnętrzne Konferencja Kościoła uchwała bezwzględną większością głosów przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.

Art. 40.

1. W sprawach zastrzeżonych dla kompetencji Krajowej Konferencji Kościoła, wymagających podjęcia nie cierpiącej zwłoki decyzji, gdy zwołanie nadzwyczajnej Konferencji Kościoła natrafiałoby na poważne trudności, Rada Kościoła może rozpisać referendum.

2. Przedmiotem referendum nie może być zmiana Zasadniczego Prawa Wewnętrznego.

3. Referendum polega na udzieleniu przez Konferencje Zborów w formie uchwały pisemnej odpowiedzi na postawione przez Radę Kościoła pytania.

4. Wyniki referendum uważa się za wiążące, jeżeli co najmniej 2/3 ogólnej liczby Zborów odpowie na zadane pytania w jednorodny sposób.

Art. 41.

Rada Kościoła jest organem wykonawczym Kościoła jako całości.

Art. 42.

Do właściwości Rady Kościoła należy:

1. wykonywanie uchwał Krajowej Konferencji Kościoła oraz składanie sprawozdań z ich wykonania,
2. reprezentowanie Kościoła jako całości i kierowanie jego bieżącą działalnością,
3. analizowanie funkcjonowania Kościoła jako całości i przedstawianie Konferencji Kościoła wniosków,
4. ustanawianie, przekształcanie i znoszenie kościelnych osób prawnych,
5. prowadzenie Rejestru Kościelnych Osób Prawnych oraz Rejestru Pastorów Kościoła,
6. zatwierdzanie, zawieszanie w czynnościach i odwoływanie pastorów oraz opieka nad nimi,
7. rozstrzyganie sporów pomiędzy Zborami, a także pomiędzy Zborami a osobami pełniącymi urzędy w Kościele,
8. powoływanie seminariów, szkół teologicznych i innych szkół ogólnokościelnych, powoływanie ich Rektorów spośród członków Kościoła i nadawanie im statutów,

9. wydawanie czasopisma ogólnokościelnego,
10. powoływanie, przekształcanie i znoszenie Komisji przy Radzie Kościoła,
11. zarządzanie majątkiem Kościoła jako całości,
12. sporządzanie rocznego szczegółowego sprawozdania finansowego w terminie do 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego,
13. uchwalanie Regulaminu Rady Kościoła i Regulaminu Prezydium Rady Kościoła,
14. nadawanie statutów jednostkom organizacyjnym nabywającym osobowość prawną na podstawie art. 6 Ustawy.

Art. 43.

1. Rada Kościoła składa się z:

- a) Przewodniczącego Rady Kościoła wybranego na kadencję Rady Kościoła przez Krajową Konferencję Kościoła, spośród kandydatów będących pastorami, którzy przedstawili program rozwoju Kościoła,
- b) członków wybranych przez Konferencje Okręgów - po jednym przedstawicielu z każdego Okręgu. Członek wybrany przez Konferencję Okręgu może kandydować na funkcję Przewodniczącego Rady Kościoła.

2. Członkiem Rady Kościoła może zostać osoba będąca członkiem Zborów Kościoła co najmniej od 10 lat i sprawująca co najmniej 7 lat funkcje w organach Zboru, Okręgu lub Kościoła.

3. Przewodniczący Rady Kościoła może sprawować swą funkcję nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

4. W przypadku wyboru przedstawiciela Okręgu, o którym mowa w ust. 1, na funkcję Przewodniczącego Rady Kościoła, Konferencja Okręgu ma prawo wybrać nowego przedstawiciela.

5. Rada Kościoła wybiera ze swego składu Wiceprzewodniczącego Rady Kościoła.

6. W przypadku wakatu na stanowisku Przewodniczącego Rady Kościoła jego funkcję przejmuje Wiceprzewodniczący Rady Kościoła pełniąc ją do końca kadencji, w której został wybrany.

7. Kadencja Rady Kościoła trwa 4 lata i liczy się ją od dnia wyboru Przewodniczącego Rady Kościoła.

8. Posiedzenia Rady Kościoła zwołuje Przewodniczący Rady Kościoła z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Rady Kościoła.

9. Uchwały Rady Kościoła zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 1/2 ogólnego składu Rady. W razie równego rozkładu głosów decyduje głos Przewodniczącego Rady Kościoła.

10. Szczegółowe postępowanie w Radzie Kościoła określa uchwalony przez nią Regulamin Rady Kościoła.

Art. 44.

1. Prezydium Rady Kościoła składa się z Przewodniczącego Rady Kościoła oraz Wiceprzewodniczącego Rady Kościoła i 2 członków powoływanych i odwoływanych przez Przewodniczącego Rady Kościoła spośród członków Rady Kościoła.

2. Prezydium Rady Kościoła zarządza bieżącymi sprawami Kościoła w okresie między posiedzeniami Rady Kościoła i składa przed Radą Kościoła sprawę ze swojej działalności.

3. Zasady zwoływania i tryb postępowania w Prezydium Rady Kościoła określa Regulamin Rady Kościoła.

Art. 45.

1. Do właściwości Komisji Rewizyjnej Kościoła należy kontrola działalności Kościoła jako całości, Okręgów Kościoła, Zborów Kościoła oraz innych kościelnych jednostek organizacyjnych pod względem jej zgodności z Prawem, określonymi w Prawie regulaminami i uchwałami Krajowej Konferencji Kościoła, a także badanie prawomocności referendum.

2. Komisja składa sprawozdanie z kontroli działalności finansowej i gospodarczej Kościoła jako całości i przedstawia je Krajowej Konferencji Kościoła z wnioskiem co do absolutorium dla ustępującej Rady Kościoła.

Art. 46.

1. Komisja Rewizyjna Kościoła składa się z 5 członków wybranych przez Krajową Konferencję Kościoła spośród osób spełniających kryteria określone w art. 43 ust. 2 i nie będących członkami Rady Kościoła. Szczegółowe zasady wyboru członków Komisji określa uchwała, o której mowa w art. 35 ust. 2.

1a. W przypadku gdy liczba kandydatów do Komisji Rewizyjnej Kościoła jest mniejsza niż wskazana w ust. 1 Krajowa Konferencja Kościoła wybiera Komisję Rewizyjną Kościoła w pomniejszonym składzie.

1b. Komisja Rewizyjna Kościoła nie może liczyć mniej niż 3 członków.

2. Krajowa Konferencja Kościoła wybiera także dwóch zastępców członka Komisji Rewizyjnej.

3. Kadencja Komisji jest tożsama z kadencją Rady Kościoła.

4. Członkowie Komisji wybierają spośród siebie Przewodniczącego, Zastępcę Przewodniczącego i Sekretarza.

5. Posiedzenia Komisji Rewizyjnej Kościoła zwołuje jej Przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Komisji.

6. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej 50 procent ogólnego składu Komisji.

7. Szczegółowe zasady działania Komisji określa regulamin uchwalony przez Krajową Konferencję Kościoła.

VI. URZĘDY W KOŚCIELE

Art. 47.

1. Duchownymi Kościoła są pastory, misjonarze, diakoni i wikariusze.

2. Duchowny powinien reprezentować wysokie biblijne kwalifikacje duchowe, moralne i intelektualne dając rękojmię prawidłowego wykonywania zadań duszpasterskich i misyjnych, posiadający dogłębną znajomość Pisma Świętego.

Art. 48.

1. Pastor jest duchownym ordynowanym.

2. Pastorem może zostać mężczyzna, będący członkiem Kościoła, po ukończeniu 25 roku życia, z co najmniej 6-letnim członkostwem w Zborach Kościoła, po spełnieniu wymagań określonych w uchwale, o której mowa w art. 50 ust. 4 i po zdaniu egzaminu kościelnego przeprowadzonego przez Radę Kościoła. W uzasadnionych przypadkach Rada Kościoła może zaliczyć na poczet wymaganego stażu członkowskiego w Zborach Kościoła członkostwo w innym Kościele.

3. Pastora powołuje oraz odwołuje Zbór w drodze uchwały Konferencji Zboru większością co najmniej 3/4 głosów przy obecności co najmniej 51% ogólnej liczby członków Zboru. Powołując pastora Zbór zawiera umowę określającą warunki jego posługi w Zborze, której wzór określi Rada Kościoła.
4. W ciągu 14 dni od dnia wyboru pastora Zbór zgłasza ten wybór do Rady Kościoła, która na piśmie może wyrazić sprzeciw w ciągu 30 dni od daty wpływu zgłoszenia. W przypadku, gdy Rada Kościoła nie wniesie sprzeciwu, pastora wpisuje się do Rejestru Pastorów Kościoła.
5. Ordynacji na urząd pastora dokonuje dwóch pastorów działających z upoważnienia Rady Kościoła.
6. Pastorowi szczególnie zasłużonemu w pracy duszpasterskiej Konferencja Zboru może przyznać tytuł prezbitera, według kryteriów określonych w uchwale Rady Kościoła.
7. Duchowni posiadający w dniu wejścia w życie Prawa status prezbitera uzyskują tytuł prezbitera z mocy prawa.

Art. 49.

1. Dyscyplinarne odwołanie pastora ze sprawowanego urzędu może nastąpić z ważnych powodów, zwłaszcza, gdy nastąpiło uchybienie wymogom przewidzianym w art. 47 ust. 2, w szczególności, gdy głosi nauki sprzeczne z Pismem Świętym i przyjętymi w Kościele zasadami wiary lub gdy jego postawa powoduje rozłamy w Zborze.
2. Odwołanie pastora, o którym mowa w ust. 1 następuje na mocy uchwały Konferencji Zboru lub Rady Kościoła.
3. Od uchwały Konferencji Zboru, o której mowa w ustępie poprzedzającym, przysługuje odwołanie do Rady Kościoła w terminie jednego miesiąca od chwili otrzymania decyzji na piśmie.
4. Od uchwały podjętej przez Radę Kościoła odwołanie nie przysługuje.
5. Pastor odwołany dyscyplinarnie ze sprawowanego urzędu zostaje wykreślony z Rejestru Pastorów Kościoła.

Art. 50.

1. Misjonarz jest duchownym nieordynowanym spełniającym posługi we współpracy z pastorami Zboru.
2. Misjonarza powołuje i odwołuje Konferencja Zboru.
3. Rada Kościoła lub Rada Okręgu może powołać misjonarza z własnej inicjatywy, dokonując wprowadzenia go w obowiązki.

Art. 51.

1. Diakon jest duchownym nieordynowanym spełniającym posługi we współpracy z pastorami Zboru.
2. Diakona powołuje i odwołuje Konferencja Zboru.
3. Wprowadzenia w urząd diakona dokonuje Rada Zboru.

Art. 52.

1. Wikariusz jest duchownym nieordynowanym, przygotowującym się do pełnienia urzędu pastora.
2. Wikariusza powołuje Zbór w sposób określony Regulaminem Zboru.
3. Szczegółowe zasady odbywania wikariatu określa Rada Kościoła w drodze uchwały.

Art. 53.

1. Powołując duchownego odpowiedni organ – Rada Zboru, Rada Okręgu bądź Rada Kościoła – spisuje z nim umowę pełnienia służby (wokację).
2. Do służby duchownego nie stosują się zasady kodeksu pracy.
3. Duchowny jest wynagradzany, a także korzysta z urlopu wypoczynkowego, zdrowotnego lub przeznaczonego na doksztalcanie, na zasadach określonych w wokacji.

Art. 54.

1. Wraz z ukończeniem 65 roku życia duchowny przechodzi na emeryturę.
2. Zbór może powierzyć emerytowanemu duchownemu dalsze sprawowanie funkcji duszpasterskiej.

VII. SPRAWY MAJĄTKOWE KOŚCIOŁA

Art. 55.

1. Za zobowiązania kościelnych osób prawnych nie odpowiada inna kościelna osoba prawna ani Kościół jako całość.
2. W szczególnych przypadkach, gdy przemawiają za tym względy słuszności, kościelna osoba prawna może podjąć decyzję przejęcia w całości lub w części zobowiązań innej kościelnej osoby prawnej.

Art. 56.

Niedozwolony jest taki obrót majątkiem kościelnych osób prawnych, którego celem jest uszczuplenie majątku kościelnego.

Art. 57.

1. Przed zawarciem transakcji sprzedaży, zamiany, darowizny lub obciążenia nieruchomości będącej własnością kościelnej osoby prawnej, osoba ta zgłasza do Rady Kościoła zamiar dokonania transakcji.
2. W ciągu 30 dni od daty wpływu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, Rada Kościoła może wyrazić pisemny sprzeciw, który uniemożliwia zawarcie transakcji.

Art. 58.

Wystąpienie osób fizycznych ze wspólnoty Kościoła nie upoważnia do udziału w majątku kościelnych osób prawnych oraz organizacji baptystycznych.

VII A. OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH, REJESTRY KOŚCIELNE

Art. 58 A

1. Kościół przetwarza dane osobowe w związku z pełnionymi funkcjami wynikającymi z prawa wewnętrznego, korzystając przy tym z autonomii oraz niezależności gwarantowanej w szczególności przez art. 25 ust. 5 i art. 53 ust. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz przez Ustawę z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kościół jako całość oraz jego osoby prawne i inne jednostki organizacyjne przestrzegają powszechnie obowiązujących przepisów prawa dotyczącego ochrony danych osobowych niesprzecznych z prawem wewnętrznym Kościoła oraz jego doktryną objętymi konstytucyjnie gwarantowaną autonomią i niezależnością Kościoła.
3. Pojęcie „administrator” oznacza kościelną osobę prawną lub inną kościelną jednostkę organizacyjną, która samodzielnie lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych, powołaną zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego Kościoła.
4. Przetwarzanie danych osobowych przez administratorów, w tym szczególnych kategorii danych osobowych określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, w tym dotyczących przekonań religijnych, jest niezbędne do realizacji celów i funkcji Kościoła wynikających z prawa wewnętrznego.
5. Kościół odnosi się z szacunkiem do prawa do prywatności członków Kościoła, osób znajdujących się we wspólnocie Kościoła i innych osób, których dane są przetwarzane, zapewniając im uprawnienia oraz procedury jego dochodzenia.
6. Ujawnianie danych osobowych podmiotom innym niż osoby prawne i pozostałe jednostki organizacyjne Kościoła wymaga zgody osoby, której dane dotyczą.
7. Prawo do bycia zapomnianym nie obowiązuje w zakresie danych niezbędnych do realizowania celów i wykonywania funkcji Kościoła wynikających z prawa wewnętrznego, w tym danych zawartych w rejestrach kościelnych, jak również gdy przechowywanie takich danych wynika z przepisów prawa.
8. Organem nadzorczym w zakresie przetwarzania danych jest Inspektor Danych Osobowych. Inspektor Danych Osobowych powoływany jest przez Krajową Konferencję Kościoła na czteroletnią kadencję. Inspektor w zakresie wypełniania swoich zadań i wykonywania swoich uprawnień działa w sposób w pełni niezależny. W przypadku wakatu na stanowisku Inspektora Danych Osobowych jego obowiązki do najbliższej Krajowej Konferencji Kościoła pełni osoba powołana przez Radę Kościoła.
9. Każda osoba, której dane dotyczą, ma prawo zwrócić się do Inspektora Danych Osobowych jeżeli sądzi, że przetwarzanie danych osobowych jej dotyczących narusza przepisy o ochronie danych osobowych.
10. Od rozstrzygnięcia Inspektora Danych Osobowych przysługuje odwołanie do Komisji Rewizyjnej Kościoła.
11. Rozstrzyganie w sprawach dotyczących ochrony danych osobowych w części objętej konstytucyjnymi gwarancjami autonomii i niezależności Kościoła nie podlega jurysdykcji innych organów niż Kościoła.
12. Szczegółowy regulamin ochrony danych osobowych uchwała Rada Kościoła.

Art. 58 B

1. Kościelne osoby prawne oraz inne jednostki organizacyjne Kościoła prowadzą rejestry kościelne niezbędne do realizowania celów i wykonywania funkcji Kościoła wynikających z prawa wewnętrznego

2. Rejestrami kościelnymi są w szczególności: Rejestr Członków Zboru, Księga Małżeństw, Rejestr Pastorów Kościoła, Rejestr Delegatów na Krajową Konferencję Kościoła, Rejestry Delegatów na Konferencje Okręgów, Rejestry Cmentarne.

3. Wzory rejestrów kościelnych określa Rada Kościoła w drodze uchwały.

VIII. PRZEPIS KOŃCOWY

Art. 59.

Przepisy niniejszej uchwały wchodzi w życie w terminie określonym w uchwale Międzykonferencyjnego Zjazdu Delegatów Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 października 2005 r. - przepisy wprowadzające Zasadnicze Prawo Wewnętrzne Kościoła i inne przepisy prawne Kościoła.

*Zasadnicze Prawo Wewnętrzne
Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 1 października 2005 r.*

*(zmienione uchwałą Krajowej Konferencji Kościoła z dnia 5 czerwca 2010 r.,
uchwałami Krajowej Konferencji Kościoła z dnia 17 maja 2013 r.,
uchwałami Krajowej Konferencji Kościoła z dnia 16 i 17 maja 2014 r.,
uchwałą Krajowej Konferencji Kościoła z dnia 18 maja 2018 r.).*